

საქმე №-----
№-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

12 თებერვალი, 2019 წ.

ქ. თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის

მოსამართლე ბადრი კოჭლამაზაშვილმა
ფატიმა გოგიშვილის მდივნობით

პროკურორ _ ც----- ც-----ის

ბრალდებულ _ მ----- პ-----ის

ადვოკატ _ ა--- შ-----ის

მონაწილეობით,

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე

_ **მ----- ე-----ის ძე პ-----ის**, დაბადებულის 1--- წლის-----
საქართველოს მოქალაქის (საქართველოს მოქალაქის პირადი №-----
ნასამართლობის არმქონის, არასრული უმაღლესი განათლების მქონის,
დაოჯახებულის, მცხოვრების რეგისტრაციის ადგილის მიხედვით: ქ-----
--- ნ-----, №---ში, ფაქტობრივად მცხოვრების: ქ----- ლ-----
ქუჩა, კორპუსი #--- ბინა №---ში, ამჟამად პატიმრობაში მყოფის მიმართ, იმ
დანაშაულის ჩადენისათვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ მ----- პ-----მა ჩაიდინა
ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც
გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი.

მ----- პ-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენა გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 18 დეკემბერს, დაახლოებით 01:00 საათზე, ქ----- ლ-----
- ქუჩა, კორპუსი #--- ბინა №---ში მდებარე თავისი ოჯახის საცხოვრებელ
ბინაში, მ----- პ-----მა შელაპარაკებისას თავის მეუღლეს - ნ----- შ-----

—ს მუშტები რამდენჯერმე დაარტყა სხეულზე და ტელევიზორი ჩაარტყა თავში, რითაც ხ----- შ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

ე.ი. მ----- პ-----მა ჩაიდინა დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

სასამართლოს დასკვნა მ----- პ-----ის მიერ მისთვის ბრალად შერაცხული დანაშაულის ჩადენის თაობაზე, გარდა ბრალდებულ მ----- პ-----ის აღიარებითი ჩვენებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: დაზარალებულისა და მოწმეების გამოკითხვის ოქმებს, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმს, ამოღების ოქმს, სამედიცინო დოკუმენტაციას, საინჟინრო, ტრასოლოგიური და სასაქონლო ექსპერტიზის №----- დასკვნას და საქმეში არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ ბრალდებულის მიერ მისთვის ბრალად შერაცხული დანაშაულის ჩადენას.

სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულ მ----- პ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის პიროვნებას, მის ოჯახურ და ქონებრივ მდგომარეობას, კერძოდ:

აღსანიშნავია, რომ სასჯელი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე. იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს მკაცრად ინდივიდუალური და ადეკვატური. ბუნებრივია, რომ დამნაშავის დასჯაცა და მის მიმართ ჰუმანური ღონისძიებების გატარებაც სახელმწიფოს პრეროგატივაა, მაგრამ თუ ერთის მხრივ, დამნაშავისათვის არაადეკვატურად მკაცრი სასჯელის დანიშვნა იწვევს უსამართლობის განცდას, ასევე მეორეს მხრივ, მის მიმართ ზედმეტი ჰუმანურობის გამოყენებამ და შეუსაბამოდ მსუბუქი სასჯელის დანიშვნამ შესაძლოა გამოიწვიოს დამნაშავეში დაუსჯელობის განცდა და ერთგვარი წახალისებაც კი მოახდინოს მისი დანაშაულებრივი საქმიანობის გაგრძელების კუთხით. მოცემულ შემთხვევაში, მ----- პ-----მა ხ----- შ-----ის მიმართ განახორციელა დაუნდობელი ხასიათის ძალადობა, რა დროსაც ბრალდებული გამოირჩეოდა განსაკუთრებული აგრესიით, რაც გამოიხატა სხვადასხვა ნივთების მტვრევაში, ხოლო დაზარალებული გამოკითხვის ოქმში აღნიშნავს შემდეგს: „...დამიწყო ცემა, აიღო პლაზმური ტელევიზორი და ჩამარტყა თავში, რა დროსაც განვიცადე ფიზიკური ტკივილი, წამომივიდა სისხლი, შემდეგ ჩამარტყა კიდევ მარცხენა მხარეს, შუბლის არეში... როდესაც ვაპირებდი გარეთ გაქცევას,

ორივე ხელი მომაცოლა კარებში.“ მ----- კ-----ის მიერ განხორციელებული ძალადობრივი ქმედებების შედეგად დაზარალებულმა მიიღო თავის ტვინის შერყევა, რაც დადასტურებულია სტაციონარული პაციენტის სამედიცინო ბარათით და ცნობებით ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ.

ოჯახში ძალადობის საქმეებზე სასჯელის უმთავრეს მიზანს წარმოადგენს ძალადობის აღკვეთა, მსხვერპლის დაცვა, მოძალადის მიმართ ეფექტიანი იძულების ღონისძიების გამოყენება და პრევენცია. „ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის პრევენციისა და აღკვეთის შესახებ“ ევროპის საბჭოს კონვენციის (სტამბოლის კონვენციის) 45-ე მუხლი მოუწოდებს ხელშემკვრელ სახელმწიფოებს, გაატარონ ყველა საჭირო ზომები იმისთვის, რომ ოჯახში ძალადობის დანაშაულები იყოს დასჯადი „ეფექტური, თანაზომიერი და გადამარწმუნებელი ზეგავლენის მქონე“ სანქციის მეშვეობით. ამასთან, „ქალთა წინააღმდეგ ოჯახში ძალადობის აღკვეთისა და პრევენციის შესახებ“ ევროპის საბჭოს სახელმძღვანელოში მოცემული რეკომენდაციის თანახმად, მოძალადის მხრიდან ქმედების აღიარება და მონანიება სასამართლომ ავტომატურად არ უნდა განიხილოს შემამსუბუქებელ ფაქტორად.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მიუხედავად იმისა, რომ ბრალდებული აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ხოლო დაზარალებულს შემრიგებლური პოზიცია აქვს და თანახმაა, მის მიმართ გამოყენებულ იქნეს კანონით გათვალისწინებული შეღავათები (რაც დადასტურებულია საქმეში არსებული სანოტარო წესით დამოწმებული განცხადებით), ბრალდებულის მიერ განხორციელებული ძალადობის დაუდგობელი ხასიათის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია მ----- კ-----ის მიმართ საპატიმრო სასჯელის გამოყენება, რამდენადაც ალტერნატიული სასჯელის - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის დანიშვნით ან მხოლოდ პირობითი მსჯავრის გამოყენებით ვერ იქნება მიღწეული სასჯელის მიზნები (მით უფრო პრევენციის მიზანი).

სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ყურადღებას მიაქცევს სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულებას, რაც უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციას. მოცემულ შემთხვევაში აშკარაა როგორც კერძო, ისე ზოგადი პრევენციის მიზნების შესრულების საჭიროება სასჯელის ეფექტური ღონისძიების გამოყენების გზით, რომლის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს შემდეგ გარემოებებს: იგი აღიარებს და ინანიებს მის მიერ ჩადენილ ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულს, არ არის ნასამართლევ, მის მიერ მეუღლის მიმართ ძალადობა განხორციელებულია პირველად, რაც დადასტურებულია როგორც სასამართლო სხდომაზე ბრალდებულის მიერ გაკეთებული განმარტებით, აგრეთვე, დაზარალებულის გამოკითხვის

ოქმით, რომელშიც იგი აღნიშნავს, რომ კონფლიქტს პირველად ჰქონდა ადგილი და აქამდე ბრალდებულს მისთვის არც ფიზიკური და არც სიტყვიერი შეურაცხყოფა არ მიუყენებია, ამასთან, ბრალდებული არის ოჯახისა და სოციალურად დაუცველი დედის ერთადერთი მარჩენალი. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია მ----- პ-----ისათვის კანონით განსაზღვრული საპატიმრო სასჯელის მინიმალური ზომის განსაზღვრა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილისათვის არის 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო დანიშნული თავისუფლების აღკვეთის ნახევრის პირობითად ჩათვლა და მის მიმართ გამოსაცდელი ვადის დადგენა იქნება პენიტენციური დაწესებულებიდან გათავისუფლების შემდეგ მისი ნორმალური ქცევის უზრუნველყოფელი, რათა მან ოჯახის წევრებთან გააგრძელოს მშვიდი და არაკონფლიქტური თანაცხოვრება.

ამასთან, იმის გათვალისწინებით, რომ 2018 წლის 30 ნოემბერს მიღებული კანონით (რომელიც ძალაში შევიდა 2018 წლის 28 დეკემბერს) ზემოაღნიშნულ მუხლს დაუმძიმდა სანქცია (თავისუფლების აღკვეთა 1 წლიდან გაიზარდა 2 წლამდე) და ამ მხრივ მოხდა სასჯელის გამკაცრება, სისხლის სამართლის კოდექსის მე-3 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ამ კანონს უკუძალა ვერ ექნება და ბრალდებულმა პასუხი უნდა აგოს 2018 წლის 28 დეკემბრამდე მოქმედი რედაქციით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 272-274-ე, 277-278-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

1. მ----- პ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2018 წლის 28 დეკემბრამდე მოქმედი რედაქციით) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა, საიდანაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 3 (სამი) თვით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვროს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 3 (სამი) თვე ჩათვალოს პირობითად და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 64-ე მუხლის საფუძველზე გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1 (ერთი) წელი.

2. მ----- პ-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს

დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 19 დეკემბრიდან.

3. მსჯავრდებულ მ----- პ-----ის ყოფაქცევაზე კონტროლი, საპატიმრო სასჯელის მოხდის შემდგომ, გამოსაცდელი ვადის პერიოდში, განახორციელოს სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნულმა სააგენტომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით – კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მ----- პ----- --ს დაევალოს სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ინფორმირების გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

4. შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებული ნამტვრევები და სისხლის ლაქები (ინახება საქართველოს შს სამინისტროს ქ.თბილისის პოლიციის დეპარტამენტის გ----- განყოფილებაში), საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

– შემთხვევის ადგილის ფოტოილუსტრაცია, განთავსებული 1 (ერთ) ცალ დისკზე და დაზიანებების ვიზუალური დათვალიერების ფოტოილუსტრაცია, განთავსებული 1 (ერთ) ცალ დისკზე, შენახულ იქნეს მოცემულ სისხლის სამართლის საქმესთან ერთად, საქმის შენახვის ვადით.

5. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის მიღებისთანავე.

6. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე:

კოჭლამაზაშვილი

ბ.